

отказалъ, като искалъ да не оскърбява съ своето недо-
вѣрие мирнитѣ жители.*)»

Дружинитѣ отетѣпили въ Казанлъкъ. Турцитѣ ги го-
нили, рѣзали, убивали и унищожавали всичко което имъ
падало подъ рѣжа. Съ генерала Гурко дружинитѣ са
видѣли 3 1/2 часа слѣдъ боя. Въ негова Штабъ са озо-
валъ и генералъ Столѣтовъ. Това са случило, споредъ
разказа на автора на *Двѣ войны* така: Генералъ Сто-
лѣтовъ, като са спуснѣлъ отъ гората, въ началото на
боя, срѣщнѣлъ Черкезитѣ, прескогнѣлъ бърже-бърже
подъ градъ отъ тѣхнитѣ коршуни и са присѣдинилъ
съ Гурко, който въ това време са събиралъ за мѣсто-
то на сражението.

- А! Какво чудно нѣщо! казалъ Генералъ Гурко;
началника на конницата (Герцога Лейхтенбергский) оста-
нѣлъ при пѣхотата, а началника на пѣхотата (Столѣ-
товъ) са озовава на глава на кавалерията.

Скоро подиръ боя Гурко раздѣлилъ своитѣ войски на
два дѣла. Едина дѣлъ, конницата, отетѣпила наедно съ
него презъ Хаинкюйский проходъ — въ Търново; друга-
та частъ — Българскитѣ дружини останѣли на Шипка.
При дружинитѣ останѣлъ само единъ драгунски полкъ.

Турцитѣ завзели Ески-Загра, исклали колкото жени,
дѣца и старци намѣрили и ограбили все що могли.

Така са свършилъ първия забалкански походъ, въ
който голѣмата частъ на лишения, побѣди и загуби па-
днѣла на българското ополчение. Споредъ приблизител-
ни пресмѣтвания тукъ паднѣли около 1200 дружинници.
Генералъ Гурко скоро са опѣтилъ за Петербургъ да зе-
ме своята дивизия.

Въ това време са разнесе слухъ, че са дала запо-
вѣдъ на царската гвардия да трѣгне въ походъ.

*] Н. В. Максимовъ. Двѣ войны. 486 стр.